

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. ****, 11.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – **, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в закрито заседание на единадесети юни през две хиляди д****есет и втора година в следния състав:

Председател: ****

като разгледа докладваното от **** Административно наказателно дело № 20211420200995 по описа за 2021 година

Произ****ството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН.

Образувано е по жалба на **** с ЕГН: *****, чрез адв. ****. от гр.****, против Наказателно постановление №21-0967-001448/27.09.2021 г. на Началник група към ОДМВР ****, сектор „Пътна полиция“ ****, с което на жалбоподателя на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП, за нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лв. и е постановено „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

Жалбоподателят моли да бъде отменено процесното наказателно постановление, като излага до****и, че същото е незаконосъобразно поради допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди, че в наказателното постановление не е посочен АУАН, въз основа на който е издадено. Поддържа се, че жалбоподателят не е знаел, че управлява МПС с прекратена регистрация и че случаят касае маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и представлява.

За въззиваемата страна, редовно призована, представител не се явява.

Съдът, след като прецени поотделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното:

Наказателното постановление е издадено на **** за това, че на 23.06.2021г., около 11,19 часа, в гр.****, на ул."Мито Орозов", до № 33 управлява мотоциклет Сузуки Бъргман с рег.№ ****, негова собственост по силата на договор № 2540/28.09.2020г./нотариус 593, като моторното превозно средство е с прекратена

регистрация по реда на чл.143, ал.15 от ЗДвП /Не е регистрирано по надлежния ред/. Посочено е, че наказателно постановление се издава във връзка с постановление за отказ да се образува наказателно произ****ство с № 3299/2021г. от 08.09.2021г. на прокурор при Районна прокуратура гр.****.

Разпитани са с****етелите ****. /командир на отделение в Сектор Пътна полиция-гр.**** при ОД МВР ****/ и Н. Н. /мл.автоконтрольор в Сектор Пътна полиция-гр.****/.

В хода на проверката полицейските служители установили, че били изпратени по по**** настъпило ПТП между лек автомобил и мотоциклет, при който ****ачът на мотоциклета В.Б. бил ранен. Служителите установили, че управляваният от жалбоподателя мотоциклет е със служебно прекратена регистрация.

От обстоятелствената част на Постановление за отказ да се образува наказателно произ****ство от 08.09.2021 г. по преписка вх.№3299/2021 г. по описа на РП-****, а на РУ-**** №179500-3848/2021 г., се установява, че в хода на проверката е било установено, че на 23.06.2021 год. около 11.19 часа в гр.**** на бул. „Мито Орозов“, до №33, по по**** на ПТП, екип на СПП в състав: мл. автоконтрольори Н. Н. и ****., извършили проверка на мотоциклет „Сузуки Бъргмън с рег. № ****, управляван от лицето **** от гр. ****. Посочено е, че при последвалата проверка е установено, че горепосоченият мотоциклет „Сузуки Бъргмън с рег. № **** е с прекратена регистрация по реда на чл.143 ал.15 от ЗДвП към 29.11.2020 год. Отразено е, че в снето с****ение от ****ача В.Н. същият е заявил, че е закупил мотоциклета на 28.09.2020 год. от ****, чрез договор за покупко-продажбата пред нотариус в гр.****, като при покупката е взел всички необходими документи /голям, малък талон, застрахователна полица и талон за преминал годишен преглед/, като към онзи момент през 2020 год. мотоциклетът е имал сключена валидна гражданска застраховка. Посочено е и, че не е представил документите за прехвърляне на собствеността на мотоциклета в сектор „Пътна полиция“ - **** вумесечен срок, както е по ЗДвП, защото не е знаел, че такъв е срокът. Заявил, че през 2021 год. също не е правил гражданска застраховка и признал, че бил забравил за нея.

При така установената фактическа обстановка и при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК, съдът в настоящия си съста****остига до следните правни из****и:

Изложената фактическа обстановка се установява от Наказателно постановление №21-0967-001448/27.09.2021 г. на Началник група към ОДМВР ****, сектор Пътна полиция ****, Постановление за отказ да се образува наказателно произ****ство от 08.09.2021 г. по преписка вх.№3299/2021 г. по описа на РП-****, справка за нарушител, Запо**** №8121з-515/14.05.2018 г., показанията на с****етелите ****. и Н. Н..

Разглеждайки жалбата по същество, независимо от посочените от жалбоподателя основания, съдът изследва правилното приложение на материалния и процесуалния закон.

Районна прокуратура **** с Постановлението от 08.09.2021г. г. е отказала да се образува досъдебно произ****ство по преписка №3299/2021 г. по описа на РП **** по аргумент, че в случая липсват данни ****ачът да е съзнавал за прекратената регистрация и поради липсата на този елемент от субективната страна на деянието, стореното не разкрива признаците на престъпление по чл.345, ал.2 НК или на каквото и да е друго престъпление от общ характер.

Анализът на доказателствата по делото от страна на съда навеждат на същите из****и, като изложените в Постановление от 08.09.2021г. г. Районна прокуратура ****.

Съдът намира, че в хода на административнонаказателното произ****ство са допуснати съществени нарушения на материалния закон при издаването на обжалваното наказателно постановление, което е основание за отмяна на същото.

В случая, нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя и за което е издадено процесното наказателно постановление, е свързано с императивното задължение, пред****ено в чл.140 ал.1 от ЗДвП, съгласно която норма, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места.

Недоказана е субективната страна на нарушението.

Деянието е извършено виновно, когато е умишлено или непредпазливо. При умишленото деяние деецът съзнава общественно-опасния характер на деянието, предвижда настъпването на общественно-опасните последици и иска или допуска този резултат.

Предвиждането е процес на отражение в съзнанието на дееца на обективните свойства на деянието, който протича до започване на изпълнителното деяние. Когато няма предвиждане, поради незнанието от страна на дееца на елементи от обективната действителност, то тогава не може да протече и предварителния процес на отражение на обективните свойства на деянието и съответно не се формира интелектуалния компонент на вината. Без вина няма отговорност.

Без интелектуален компонент пък, не може да се формира и волеви, защото не може да има целево отношение, без представи за резултат и насока към цел.

За съставомерността на всяко нарушение следва да са осъществени признаците както от обективна, така и от субективна страна и липсата на който и да е от тези признаци винаги обуславя из**** за несъставомерност на извършеното.

За прецизност следва да се посочи, че ВКС е имал по**** да се произнесе със свое Тълкувателно № 1 от 7 юни 2016 г., че вината в наказателния процес, какъвто прочие е и административно–наказателния процес, се доказва, а не се презумира. Това тълкувателно решение е свързано с приложимостта на законовата фикция на чл.58, ал.2 от ЗАНН. В него ВКС е приел, че субективната страна на деянието подлежи на доказване чрез всички способи на доказване по НПК и с всички доказателства и доказателствени средства.

Тъй като по въпросите, изключващи отговорността, чл.11 от ЗАНН препраща към общата част на НК, доколкото в ЗАНН не е пред****ено друго, а ЗАНН не урежда кога едно нарушение е общественоопасно и кога не, приетото от прокурора означава, че деянието на жалбоподателя (управление на нерегистрирано по надлежния ред МПС) дори да е било извършено, не съставлява не само престъпление, но и административно нарушение, доколкото обществената опасност е присъща не само на престъплението, но и на административното нарушение (разликата между тях, когато едно деяние осъществява едновременно състав на престъпление и на административно нарушение, се свежда единствено до степента на засягане на съответните, защитени от закона обществени отношения).

В случая обаче постановлението на прокурора, с което отказано да се образува наказателно произ****ство поради липса на субективният елемент е влязло в сила, поради което и последващото санкциониране на жалбоподателя по административен ред за същото деяние пак е било недопустимо с оглед на принципа ”non bis in idem”. Прокурорът в крайна сметка е отказал да образува наказателно произ****ство като е приел, че извършеното не съставлява престъпление по чл.345, ал.2 от НК, поради липса на субективен елемент от състава на престъплението, съставляващ обаче такъв и от състава на нарушението, за което впоследствие жалбоподателят е санкциониран с НП, а именно – управление на нерегистрирано по надлежния ред МПС, тъй като МПС е било регистрирано по надлежния ред, а наличието на служебно прекратена регистрация на основание чл.142, ал.15 от ЗДвП не означава, че се касае за нерегистрирано по надлежен ред МПС. В подкрепа на изложеното е и фактът, че в постановлението на прокурора не се съдържа из**** за извършено конкретно административно нарушение и ако препис от него да е бил изпратен на административно-наказващия орган, това не е станало на основание чл.243, ал.3 от НПК, а въз основа на хипотезата на чл.36, ал.2 от ЗАНН. Ето защо възприетите от прокурора фактически положения изключват нарушението, за което впоследствие е издадено НП и административнонаказващият орган не е могъл и не е следвало да издава обжалваното НП – чл.84 от ЗАНН във връзка с чл.24, т.6 от НПК, поради влязло в сила постановление, с което е отказано да се образува наказателното произ****ство за същото деяние на основание, изключващо съставомерността на деянието не само като престъпление, но и като административно нарушение.

По тези съображения съдът намира, че наказателното постановление следва да бъде отменено.

При този изход на делото и като съобрази разпоредбите на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 143 и чл. 144 от АПК е основателна претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото в размер на 500.00 лв., представляващи адвокатско възнаграждение. Поради това и с оглед разпоредбата на § 1, т. 6 от ДР на АПК следва да осъди ОДМВР **** /в структурата на която е административния орган/ да заплати от бюджета си в полза на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 500.00 лв., представляващи платено адвокатско възнаграждение.

****им от изложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №21-0967-001448/27.09.2021 г. на Началник група към ОДМВР ****, сектор „Пътна полиция“ ****, с което на **** с ЕГН:***** на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП, за нарушение по чл.140, ал.1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200.00 лв. и е постановено „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА на основание чл. 63, ал. 3 във вр. с чл. 63д от ЗАНН ОДМВР **** да заплати на **** сумата от 500.00 лв. за процесуално представителство на един адвокат.

Решението може да се обжалва пред Административен съд **** в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – ****: _____